

lige saa let forstaaelige Aarsager, nemlig fordi man ikke ønsker at stille det kgl. Teater urimelig gunstigt i Konkurrencen med Privatteatrene, men at ligestille dem; det er udtalt saa mange Gange. — Hvad Folkeforestillingerne angaar, har man, hvis man ikke ønsker, at de skulle blive dyrere end før, den meget lette Udvej til at undgaa det at nedsætte Biletpriserne og gøre det Offer fra Statskassens Side, som ikke vil blive nogen nævneværdig Del af de 100,000 Kr. — Det ærede Medlem mente, at jeg havde vist en klædelig Undseelse ved i Opgørelsen at stille det kgl. Teater paa den Plads, hvor jeg har stillet det. Det ærede Medlem maa ikke have studeret den Opgørelse videre grundigt, han vilde i saa Fald have set, at det ligger i Opgørelsesmaaden, at alle disse Beløb her deles med $\frac{2}{3}$ til Staten og $\frac{1}{3}$ til Kommunen, det ligger i hele Tabellens Opstilling. Men denne tabellariske Opstilling kunde ikke benyttes for det kgl. Teater, hvor Statskassen tager det hele, derfor er det kgl. Teater nævnt i en Linie for sig under Tabellen, det er saa simpelt som Fod i Høse.

Med Hensyn til de enkelte Forlystelser i Tivoli troede det ærede Medlem at have fundet en forfærdelig Masse Absurditeter. At Koncertsalen og Harmoniorkestret — tror jeg, det var — skulde betale Afgift, kan aldrig komme til at foreligge. Der staar udtrykkelig i § 3, at „af Københavns Sommertivoli (herunder ikke indbefattet de i Forbindelse hermed staaende Forlystelsesetablissemeter, der ere Genstand for særlig Udleje) svares Afgiften kun med 10 pCt. af de ovenfor nævnte Beløb“. Saa vidt jeg ved, er hverken Koncertsalen eller Harmoniorkestret Genstand for særlig Udleje det er Forlystelser, som Tivoli foranstalter, og som man betaler for i Entreen. Der bestaar en lignende Regel for den bestaaende københavnske Afgift, at de Forlystelser, som foregaa i Etablissemeter, der ere Genstand for særlig Udleje, bære en Afgift ved Siden af den, Tivoli bærer. Det vil vist blive praktiseret i Fremtiden paa samme Maade som hidtil, og det kan sikkert ikke forvolde Vanskeligheder. Vi ville ikke have Koncertsalen opfattet som Musikrestaurant, det kunde ikke falde os ind.

Dernæst var det ærede Medlem bange for, at denne graadige Stat skulde give sig til at forøge de justitsministerielle Teaterbevillinger og politimæssige Biografteaterbevillinger ud over alle rimelige Grænser, fordi Staten nu var interesseret i, at der

blev saa meget „Gøgl“ som muligt; han mente endogsaa, at Staten var interesseret i, at der blev mange fallerede Teaterdirektører. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem kan udlede af denne Lov, at der skulde være noget særligt at høre hos fallerede Teaterdirektører; hvis man gaar ud fra, at den skulde bringe Statsmyndighederne til i særlig Grad at favorisere Forlystelsesvæsenet, skulde man dog ønske at holde Teaterdirektørerne spillevende saa længe som muligt. Det ærede Medlem kan trygt stole paa, at det er fornuftige Mennesker, der have med disse Forhold at gøre, og at Justitsministeren ikke vil give flere Bevillinger, end han anser for fornuftigt og rimeligt, sandsynligvis endogsaa færre, fordi han vil ræsonnere som saa, at Vilkaarene muligt kunne blive haardere for Provinsteaterdirektørerne end før, og derfor vil søge at mildne dem noget ved at være strengere med Hensyn til fremtidig Uddeling af Bevillinger, og det vil jeg ogsaa anse for en god, forstandig og rimelig Opfattelse af denne Sag. Men her have vi atter dette, at man gaar ud fra, at en Bestemmelse bliver udført saa absurd som muligt. Det ærede Medlem anførte jo ogsaa, at naar man har en Brændevinsskat, gør Staten alt, hvad den kan, for at gøre Folk saa fordrukne som muligt og tulle saa meget Brændevin i dem som muligt. Nej, det gør Staten slet ikke. I England har for nylig Lloyd George i høj Grad forøget Brændevinsskatten, og han har netop i Parlamentet rost sig af eller udtalt sin store Glæde over, at denne Forhøjelse har medført en ganske betydelig Nedgang i Spiritusforbruget.

Det ærede Medlem var bekymret for Mester Jakel. Ham klare vi ogsaa nok, kan jeg trøste det ærede Medlem med; Mester Jakel bliver nok behandlet paa en fornuftig og rimelig Maade, det skal det ærede Medlem ikke være bekymret for. — Den blinde Mand i Beværtningshaven gaar det ogsaa nok godt, jeg tror ikke, nogen vil attackere ham; han falder slet ikke ind under Lovens Forudsætning. Denne Lovs Forudsætning er den, at en Beværter bruger Musik som Led i sin Næring og har engageret et Musikkorps, som spiller for at trække Folk til hans Etablissement. Men kommer der en blind Mand, som af egen Drift diverterer Gæsterne i Beværtningshaven og gaar igen, falder han slet ikke ind under Lovens Bestemmelser, og ingen fornuftig Autoritet vil forsøge at drage ham ind under den.